

ΠΡΟΣ ΤΙ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ;

Διὰ τούς «τέντυ-μπόυς» υπάρχουν ή έν χροφ κουρά και τὰ σωφρονιστήρια άνήλικων. Ἀλλά διὰ τούς ἀλλήλους τῆς δημοσιογραφίας, ἄλλη είναι ή μέθοδος. Τό κριτήριον τῆς ἰκονῆς ἔννομος. Καί ὅπ' αὐτῇ τήν ἔννοαν, καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαία ή ἐπάνοδος εἰς τό θέμα τοῦ «Νεολόγου». Εἶναι ζήτημα, ποῦ ἐνδεχομένη τήν ἐνδραστηρίαν. Τήν στοιχειώδη ἐνδραστηρίαν. Καί ἐξήγουμένως.

Ἰσχυρίζεται ἀναδεδεσμένα ὅτι ἐπιδιώκει νά... ἐξυγιάσῃ τὸ Κράτος. Καί αὐτό, ἀφοῦ τὸ ροκάνασμα τοῦ ἀνεκότητος εἰς τὰς 14.000 χρυσῆς λίρας! Διαπιστώνει, περίτρομος, ὅτι τὰ πολιτικά ἔχουν πᾶσι ἀπελπιστικῶς. Καί διὰ νά τὰ... ἀνορθώσῃ, τελοφορεῖ τὸν Πρωθυπουργόν τῆς χώρας—οἰοσθῆποτε καί ἂν εἴναι—«Σταύρα-κάν»!!! Καί εἶναι τόση ή αὐταρέσκεια διὰ τήν χυδαίοντά, ὥστε τήν μακροχρόνη ἀγῶν καὶ κατὰ κόρον. Ἐξήμεραι τοῦ χρεοζίζονται διὰ τήν κυφορίαν τῆς κακοχούους ἡλιθιότητος. Ἐξήμε-ραι διατέως ἀποκλειστικῶς με χολήν καί ἀπό-γνωσην. Καί τήν ἐδδομήν, μετὰ διαφημιστικῇ πρωθυπουργοῦσαν, οἱ οἰκτροὶ λθελλοὶ καί αἱ ποταποτήτες, χάριν τῆς πολιτικῆς στάθμης! Τὴν ἄλλοι λοισπὼν νὰ τὸν χαρακτήρῃ καί νὰ τὸν ἀποκαλύψῃ περισσύτερον;

Ὅταν ἀποτείνεται πρὸς τὸν Βασιλέα καί συγχρόνως ἀποκαλῇ «Σταύρακάν» τὸν Πρωθυ-πουργόν, δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι, ὅχι ἔνα, ποῦ δὲν εἶναι, ἀλλὰ χίλια καί ἂν ἦσαν τὰ δικάα του, ή ἀπόλεσά των ὅα ἦτο ἄριστος καί ὁμαδική; Ἀν ἐυρέσθαι ἀκόμη κανεὶς νὰ τὸν πληροφορήσῃ, ὅτι ή δημοσία διαχειρίσας τὸν θεμάτων ὑπόκει-ται εἰς κανόνας ἐξαιρετικῶς εὐαισθητοῦς καί αὐ-

στηρούς; Ὅτι ή ἀλήθεια, ἂν ὑφίσταται, ἔχει αὐτοδύναμον κύρος καί δὲν ἀπαιτεῖ παρὰ ἄλλήν καί κοσμίαν ἀνάπτυξιν; Βέβαια εἶναι πλέον πολὺ ἀργά διὰ συμβούλους, ἔστω καί ἂν ἐκ τῆς πλεου-ράς τῶν ἀλλοτρίων διετίθετο ἀπομακρυντικῇ ἰκα-νότης. Ὅπωςδῆποτε ὁμῶς δὲν θάλαπτε νά ση-μειωθῇ, ὅτι τὸ ἐπιχειρήμα πέθει. Ἡ βύρις ἐπι-στρέφει ἀπλῶς εἰς τήν ἀπετηρίαν τῆς καί τῇν στεγματοῖς. Τῇν καθιστῇ ἐπαίχοντον καί ἀξίαν τῆς κοινῆς περιφρονήσεως. Αὐτῆς ἀκριβῶς, με-τὴν ὁποίαν, καθ' ἑκάστην ἰκονικήν, οἱ ἐντοικοὶ «Ἐλληνες ἀντεπαρέρχονται τὸν ἐντοικὸν συκοφάν-την, δὲν ἐλευσινότητος καί τούς γελούτους σαλτι-μαγκισμοῦς.

Πολλὰ ὁμῶς δὲν ζητοῦνται ἀπὸ τὸν «Νεο-λόγον», ὅταν ἀδιστακτος εἶναι καί εἰς ὕβριν κατὰ τὸ ἴαφου; Ἐπικαλεῖται ἐμμέσως, ἀλλ' ἐμφανέστατα, τὸ κύρος τοῦ νεκροῦ ἱδρυτοῦ τοῦ καί τυμδωροῦ. Ὁμολογεῖ διὰ τὰς 65 τὸν χρό-νια καί διαπράττει πλαστογραφίαν. Διότι, ἀλ-λοῖμονον, ἔάν τέτοιον τὸν ἠνέλετο ή πόλις ἐπὶ τόσον μακρόν χρόνον. Τὰ ἱδικά του, λοι-πόν, δὲν εἶναι χρόνια 65. Εἶναι μόνον 13. Ὅσα χωρίζουν ἀπὸ τῆς στυγῆς, ποῦ ἀξιοσέ-βαστος, ἀλλὰ θαυμάσια περικλινέας ἀπὸ τήν εὐκρινῇ, εἰς αὐτόν, προσοτικῇ τῆς συνεχείας, ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τοῦτοῦ ὁ ἰωάννης Πα-πανδρόπουλος. Ἐπιμένει, τώρα, νά ἀναμι-γύῃ τήν μνήμην του με τούς ἱδικούς του ἄθλους ὁ ἀπόγονος. Ἄν ὁμῶς ὁ ἀείμνηστος ἱδρυτῆς δὲν ἐπρονόησε διὰ τὸν διορισμὸν ἱε-ρμόνοος, εἶναι τάχα αὐτῇ ή παράλειψις λόγος νά τιμωρήται με τήν ἀθλίαν ἐπιπτώσιν—ὕπο-

μορφήν ἐδδομαδιαίων μνημοσύνων— τὸν ση-μεριῶν ρύπον ἐπὶ τῆς ἱδικῆς του ἱστορίας; Ἀν εἶναι, λοιπόν, αὐτὸ θαρεία ὕβρις;

Καί ἐπὶ τῆς οὐσίας. Διότι ὁμῶς νὰ τὸ ἐπα-ναλῶμεν; Ὁδία δὲν ὑπάρχει. Ἡ πάρεξι μόν-ον μακινῶς ἐπιδιώξει πελατίας. Καί, πιθαν-νῶτα, προπαρσικῇ προσηχημάτων διὰ—τίς οἶδε—ἐμπορικῆς ὕψης συμβήσμενα καί ἀπει-κατα. Ἡμεῖς τουλάχιστον δὲν ὅα ἀσχοληθώμεν με τὸ «μνημόνιον» καί τὰς θεωριώδεις... ἀπο-καλύψεις τοῦ κ. Σωτηροπούλου. Εἶναι μικρὸς τόπος ή Ἑλλάς, ὥστε νά μή σημειοῦνται πλη-ροφορικά καί διαφωταί περὶ τῶν συνωμοτικῶν παρσκηρίων, τῶν κινήσεων καί τῶν ἀνθρωπῶν, πρὸς τούς ὁποίους εὐρισκόμεθα τόσον κοντά, ὥστε αἱ γνωριμαί νά ἔχουν πληρότητα. Πρὸς τί ἄλλως τε ή ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτοῦ ἀπα-σχόλησις, ὅταν εἶναι κοινῇ πλέον συνεδήσις, ὅτι χωρὶς τὸν ἰκαρμανλῆν ὅα εἶχε παραδοθῇ ή χώρα εἰς τήν ἀκυβερνήσαν καί τήν οἰκονο-μικῇν ἀδύνατον, γενναϊοδύως αἰματοδοτού-σας τὸν κομμουνισμὸν; Οἱ 78 καρυφλαρι-σμένοι τοῦ κομμουνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπιδράμῃ εἰς τήν Βουλῇν, κάθε ἄλλο παρὰ ἐνδιαφέρουν τούς συκοφάντας. Εἶναι ἐπίσης ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι ὁ ἰκαρμανλῆς ἠγωνισθῇ καί ἀγωνίσεται διὰ τὸν ἰκαρμανλῆ, με τὸσον, τουλάχιστον, ἐθνικὸν θῆνος, με ὅσον καί ἐκεῖ-νος, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ὀρθοὶ εἰς τήν ἡρωϊ-κὴν Μεγαλόντησιν. Λέγουσιν οἱ συκοφάνται, ὅτι ἔλαβε τήν πρωθυπουργίαν ἐπὶ τῇ ὑποσέσει «κλειστήματος» τοῦ θεματοῦ. Ἀλλά ὑπάρχει βλακωδέστερος ἰσχυρισμός; Ἀν σκέπτονται οἱ

μαροῖ, ὅτι ἐπὶ τρία καί πλέον ἔτη, τ.έ., τέλος πάντων, ἐπερίμενε καί ὁ ἰκαρμανλῆς καί οἱ ἔξνοι «χειραγωγῶν» του εἰς τήν ἐξουσίαν; Ἐχά-θησαν, ἔλαχε, αἱ εὐκαιρίαι; Ἡ μήπως δὲν γνωρίζουν νά δημοσιοῦνται τοιαῦτα, οἱ κα-ἐξοχῇ κατασκευασταί των Ἀγγλοῖ; Ἐκτός ἔάν διαθεσῇ κλειστήματος ὑποπότης ή ἐφετερί-καταπελτώδης ἐναντίον τοῦ Βρεταννοῦ δυνά-στου ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς θέσεως εἰς τὰ ἠνωμένα ἔθνη. Αὐτῆς καί μόνον ή ὑπό-μνησις ἀρκεῖ διὰ νά μή κουράσωμεν τούς ἀναγνώστας με τήν σεράν ὅλων τῶν προη-γουμένων ἐθνικῶς ἀνευδύτων ἐνεργειῶν. Ἐπει-τα, τί εἰδους εἰναι αὐτή, ποῦ ἐπι-κυρώνεται δις διὰ τῆς ἐνθουσιώδους ἐμπιστο-σύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ; Ἀλλά ἀξίζει νά συνεχίσωμεν; Ἀν εἶχε ὁμῶς—τραυλίζον τώρα οἱ μαροῖ—ὕπ' ὅψιν τοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὸν κ. Σωτηροπούλου!!! Ἠράνματι, ἀλλά, δυστυ-χῶς, διὰ τὸν κ. ἰκαρμανλῆν. Διότι ἔάν τὸν εἴ-χεν, ἔάν, θελαδῇ, ἐνθούρizen, ὅπως σήμερον, συγκεκριμένως ποῖοι εἶναι οἱ ἐπικριταί, τότε, ἀσφαλῶς, ὁ ἰκαρμανλῆς ὅα συνεκέντρωνε παμ-ψηφίαν. Διότι, ὅπως καί νά τὸ χάρουν οἱ συκο-φάνται, εὐφύς, εὐφύστατος εἶναι ὁ Ἑλλην.

Μεγάλο παράπονον τοῦ «Νεολόγου» καί τῶν ὑποδολέων του: Ἀν ὑποβάλλει ἐναντίον των μνήμων ὁ ἰκαρμανλῆς. Ἀλλά μνήμους ὑποβάλλονται, καθὼς εἶναι γνωστὸν, ἐναντίον ὑπαρκτῶν καί οὐδέποτε κατ' ἀνυπάρκτων. Ἡ ἀκριβέστερον: Μνήμονται ποτὲ ὅσοι ἔχουν τήν ἀτυχίαν νά χρεοζίζονται μέριμνα ψυχιάτρων διὰ τὸ ἄλογον πάθος των;

ΕΛΛΗΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΣΦΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΔΕΣΜΩΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΚΟΙΝΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ Κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ ΦΑΝΩΝΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Τὴν πρωτῶν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον συ-νεζήτησαν καί ἔλξαν αἱ ἑλ-ληνο—ιταλικαὶ συνομιλίαι. Ἡ τελευτὴ συνομιλία ὑπῆρχε μα-κρά, παρατεθείσα ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι: τῆς 1.10 π.μ. Ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς μετέ-σχον ὁ Πρέσβης τῆς Κυβερνή-σεως κ. Καραμανλῆς, ὁ ὑπουρ-γὸς Συντονισμοῦ κ. Πρωτοπα-πάκης, ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτε-ρικῶν κ. Ἀδερῶφ, ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἀνατολῇ, τὸ Κυπριακόν, τὴν ἀσσυρμένην τὸν δεσμὸν τῆς Δύ-σεως μέσω Ρώμης καί Ἀθη-νῶν μετὰ τὸν Ἀραβικὸν χω-ρὸν. Ἐπίσης συνεζήτηθῃ διὰ μακρόν ή σύμεριν θέσις τοῦ Κυπριακοῦ καί αἱ διεξάγμε-ναι συνηνοήσεις μετὰ τῶν ἑλ-λῶν, Τυρκίας καί Μεγ. Βρε-τανίας διὰ τήν ἐπίτευξιν λύ-σεως. Τὸ κοινὸν ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη μετὰ τὸ πέρας τῶν συνομιλιῶν ἔχει ὅς: Ἐξῆς: «Ὁ πρέσβης τῆς ἱταλικῆς κυβερνήσεως καί ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν κ. Φανῶνι ἐπε-

σκέφθη τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι 11ης Ἰανουαρίου ἐ.ε., κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπι-σκέψεως τοῦ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς ἱταλίας εἶχε σεράν συνο-μιλίαν μετὰ τοῦ πρέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πα-ροῦσας τὸν ἱκανὸν Συντο-νισμὸν κ. Πρωτοπαπάκη, Ἐξωτερικῶν κ. Ἀδερῶφ κλπ., αἵτινες διεξήχθησαν εἰς ἀμύ-σφατον πλήρως ἐγκαρδιότη-τι καί ἀμοιβαίως ἐμπιστοσύ-νης, συμφωνίως πρὸς τὴν ὑφι-σταμένην στενὴν φιλίαν μετα-ξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἐπεξετά-θησαν ἐπὶ τὴν κυριώτερον διεθνὸν ζήτημάν καί εἰδι-κῶς ἐκείνων ἀντιὰ ἀπορρῶν τῆς Ἑλλήνων—ἱταλικῶς σχέ-σεως. Ἐξεδηλώθη ἐκτενέστερῃ ή ἐπιθυμία ὅπως ὁ βρομῶν, οἱ συνδύοντες δὲ δύο χώρες, συσπυρῶν ἐπὶ περισσύτερον ἐντὸς τὸν πλαισίον μιας ἀκό-μη στενότερας συνεργασίας. «Ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς ἐξή-τασαν ἐπίσης ἄλλα τὰ ἀναφερό-μενα εἰς τὴν οἰκονομικὴν καί πνευματικὴν συνεργασίαν με-ταξὺ τῶν Ἑλλάδος καί ἱτα-λίας προβλήματα. «Ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω πλαι-σίων συνηνοήθη καί ἐπιυλοῦνται διὰ ἐκμετῆρ ζήτηματα, τὰ σχε-τικὰ μετὰ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 15 ἐ-κατομ. δολαρίων, τιμήμενον τοῦ ὅς ἂν ποσὸν εἰς τὴν διὰ-θεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβε-ρνήσεως, καὶ ὁ μέτρον ή ἐξέ-λιξις τῶν οἰκονομικῶν σχέσε-ων μετὰξὺ τῶν δύο χωρῶν κα-θιστᾷ τοῦτο ἀναγκαῖον. «Νά ἐπιυλοῦνται ἀπὸ ἑλλήνι-κῆς πλευρᾶς, ἐν πνεύματι φι-λικῆς κατανοήσεως, ὠρισμένα ζήτηματα, ἀφορρῶντα τὴν ἐκπρ-αγὴν τῆς συνηνοῆς εἰρήνης μετὰ τὸν δύο χωρῶν καί σχετικὰ πρὸς τὰς ἱστορίας των Ἑλλάδων ὑπηρεσίαν. «Νά συζητηθῇ τὸ ταχύτερον δυνατὸν ή Μ.τ.τ. Ἑλλήνων—ἱ-ταλικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅα νά με-τελήσῃ τὰ πλέον κατάλληλα μέτρα, ὥστε νά κατεστῇ ἐνερ-γητέρα ή οἰκονομικὴν συνεργα-σία μετὰξὺ τῶν δύο χωρῶν καί νά διευρυνθῇ αἱ ἐμπορικαὶ ἀνταλλαγῇ αὐτῶν, λιμενανο-μείων ὅπ' ὅψιν τὸν ἱτατικόν αὐτῶν ἀναγκῶν. «Ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος νά ἐξελθῶν ὠρισμένα θεσικά προτάματα τῆς οἰκονομίας τῆς. «Ἐκ μέρους τῆς ἱταλίας νά κατεβῇ μὲν συμμετοχῇ, ὅς ἡμέραι: στενότερα εἰς τὴν οἰ-κονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλ-

λάδος. Νά καταβληθῇ προσά-θεια ὅπως ἐπιυλοῦνται ἐν πνεύ-ματι φιλίας καί κατανοήσεως τὰ προβλήματα, ἀντιὰ ή δη-μιουργία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς: θέτει διὰ τῆς Ἑλλάδος. Νά ἐ-πιταχυνθῇ ή κατασκευή τῶν φέρρου μῶν, τὰ ὁποῖα θά ἐνῶ-σουν τὸς λιμένας τῆς Νοτίου ἱταλίας μετὴν Ἑλλάδα, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπίσης τὴν ἀνά-πτυξιν τοῦ τουρισμοῦ τῶν δύο χωρῶν. «Νά ἀυξήσων ἀπὸ ἱταλικῆς πλευρᾶς: α) παρεχόμεναι ὑπο-τροφίαι εἰς Ἑλλήνων φοιτητάς, οἵτινες θά ἐπιυλύνονται ἀπὸ τοῦ μετὰ τῆς ἱταλικῆς κυ-βερνήσεως, ὥστε νά ἐπιτευχθῇ ή δημιουργία μεγάλου ἀριθμοῦ εἰδικῶν καί τεχνιτῶν διὰ τὸς οἰκονομικῶς ἐκείνων τομεῖς τῆς χώρας, οἵτινες ἔχουν ἱδι-αίτερος ἀνάγκην αὐτῶν. «Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὅς: ἂν συνομιλιῶν διεπιστώ-θη πλήρως σύμφωνος ἀπό-ψειν ὅς πρὸς τὴν ἀντιμετώπι-σιν ὑπὸ τῶν δύο κυβερνήσεων τῆς παρούσης διεθνούς κατα-στάσεως: καί ὅσον ἀφορρᾷ τὰς προσάθειας, αἱ ὁποῖαι ἐπι-βάλλονται νά καταβληθῶν διὰ τὴν πρόσπειν τῆς εἰρήνης καί διεθνούς ἀσφαλείας.

Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ θέμα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κυ-πριακοῦ λαοῦ ἐξετέθη ἀπὸ ἑλ-ληνικῆς πλευρᾶς καί ἀπὸ ἱτα-λικῆς πλευρᾶς, ἐξεφράσθη ή εὐχῇ ὅπως τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐπιλυθῇ συμφωνίως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης. «Αἱ πρόσφατοι ἐξελίξεις καί ή παροῦσα κατάσταση εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν ἔτυχον ἐπί-σης ἐξετάσεως, ἐν τῇ πνεύ-ματι τῆς στενῆς καί πατρο-παράδοτῳ φιλίας, ἥτις συν-δεδεῖ τὴν Ἑλλάδα καί τὴν ἱ-ταλίαν μετὰ τὸς λαοὺς τῶν χω-ρῶν τῆς περιχρήσιν αὐτῆς. «Ἐξ ἐκατέρπας πλευρᾶς ἀνεγερ-σθῇ δὲ ὁ σεβασμὸς τῶν νομί-μων δικαιοσύνης τῶν λαῶν αὐτῶν καί ή διεθνῆς συμπαρά-στασις, πρὸς πραγματεποίησιν τῆς οἰκονομικῆς καί κοινωνι-κῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν, θέλου-σιν συντέλεσι εἰς τὴν δημιου-ργίαν προϋποθέσεων εἰρήνης καί προόδου εἰς τὴν ζωτικὴν αὐτῶν περιχρήσιν.

Ἐν τέλει ὁ Πρέσβης τῆς ἱταλικῆς Κυβερνήσεως διαβί-βασεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυ-βερνήσιν τὴν πρόσπεισιν τοῦ πρέδρου τῆς ἱταλικῆς Δημο-κρατίας πρὸς τὰς Α.Α.Μ.Μ. τῶς Βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐπισκεφθῶν ἐπισήμην τὴν ἱταλίαν. Τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος ἀπεδέχθη εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν καί θά ἐπι-σκεφθῇ τὴν ἱταλίαν τὴν προ-σέχῃ ἄνοιξιν. Ἀργότερον ὁ κ. Φανῶνι παρκαθήσων εἰς τὸ Βασιλικὸν γεῦμα καί τὴν ἐσπέραν παρε-τέλλῃ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐ-πίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς ἱταλικῆς πρωθυπουργῶν, καὶ ὅ-ἀντηλλάγησαν θερμαὶ πρόπ-σεις.

ΔΙΑ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΔΟΘΕΙΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΥΤΙΚΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ

Η ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΙΩΝ

ΜΟΣΧΑ, 10. Ὁ διοργῶς ἐν λόγῃ σοβιετικῶν πρεσβεί-ων Ἐξωτερικῶν κ. Γερμῶν ἐπέδωκε σήμερον εἰς τὸς ἐν-θῶς καί εἰς ἄλλας χώρας. Αἱ Μόσχᾳ πρεσβευταί των προτά-σων καὶ ἀνακοινωθῶν δραστηρε-ων. Καθ' ἡ μετέδωκε τὸ «Πᾶρ» ή Σοβιετικῇ Κυβερνήσει ἐκφρά-ζει καί πάλιν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἑξασφάλισιν τῆς διατηρή-σεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Ἑυ-ρώπῃν, ἀλλ' ἐπίσης καί ἐν-σχέσει μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν τοῦ προβλήματος τῆς Γερμανικῆς ἐνότητος, ή ὁποία ἀποτελεῖ ἑθνικὸν καθήκον ὅλων τῶν Γερ-μανῶν. Ὁ γνωστὸν, περιλήψις τῶν

ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

ΕΞΥΓΙΑΝΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΟΡΙΚΩΝ ΠΙΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὁς ἀναλυτικὸς ἀναφέρεται καί εἰς τὰ ἀνακοινώσεως, εἰς τὰς ὁποίας πρὸς ὁ Πρέσβης τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καρα-μανλῆς καί τὴν παρεδρόσαν ἐβδόμηδῃ ή ἀνοδικῇ πορείᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, ὅπου χίστην σταθερὰ καί κατὰ τὸ ἔ-τος 1958 εἰς τὴν πρὸδόν αὐ-τῶν συνέβαλεν ή ἐξυγιαντικὴ οἰκονομικὴ προσπάθεια ήτις ἐ-νεκαίνισται ὅτι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ 1955. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπαισυν-έκτορας ἐν ἀναπτύσσεται ὑπὸ κα-θεστὸς πληθωρικῶν πιέσεων, ἀποκατεστάθη ή νομισματικὴ σταθερότης τῆς χώρας καί ἐπι-τεύχθη μείωσις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προῦπολογισμοῦ κατὰ τὸ 1956 καί ή δημιουργία πλεονά-σματος κατὰ τὸ 1957 καί 1958 με ἀποτελέσματα τὴν χρηματοδό-τησιν, κατὰ τὰ δύο ἀπὸ τὰ τελευ-ταία ἔτη, τοῦ κρατικοῦ καὶ προ-γρᾶμματος ἐπενδύσεως ἐξ ἐλ-ληνικῶν πηγῶν τοῦ κρατικοῦ προῦπολογισμοῦ. Ἀλλὰ καί ὁ προῦπολογισμὸς τοῦ 1959 θά ἀπολήσῃ ἐπίσης κατὰ τὸν ὑπαρ-χούσας προβλέψεις, πλεονασμα-παρὰ τὴν μείωσιν τῶν ἐσόδων, ἐκ ποσολογίας ἀνεργικῆς ἐν-400 περίπου ἐκπαισμούρια δραχ-μῶν, κυρίως λόγω ἀπαλλαγῆς τῶν ἀργατῶν ἐκ τοῦ φόρου κλη-ρονομίας, καί παρὰ τὴν τὸ ἐπὶ-χρόνον ἀύξισιν τῶν δαπανῶν, λόγω βαλτιώσεως τῶν ἀποδο-χῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ 500 περίπου ἐκατομύρια δραχμῶν. Ἡ δημοσιονομικὴ αὐτῇ ἐξυ-γιάνσις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐπαισγῶν, ή ὁποία ἀπετέλεσε καί ἀποτελεῖ βασικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβε-ρνήσεως, ὡδήγησεν εἰς ἀνακοπήν τῶν πληθωρικῶν πιέσεων καί τῆς ἀνοδικῆς τάσεως τῶν τιμῶν εἰς τὸς ὁποίους τάσας, διὰ πρῶτην φοράν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ή νομισματικῆς σταθερότης ή ὁποία ἀπὸ τῆς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρή-σεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Ἑυ-ρώπῃν, ἀλλ' ἐπίσης καί ἐν-σχέσει μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν τοῦ προβλήματος τῆς Γερμανικῆς ἐνότητος, ή ὁποία ἀποτελεῖ ἑθνικὸν καθήκον ὅλων τῶν Γερ-μανῶν. Ὁ γνωστὸν, περιλήψις τῶν

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ

Ἐνα σωρὸ ἐγκλήματα, ἕνα σωρὸ ἀσχετῆς πρᾶξεως, ποῦ δη-μιουργοῦν ἄδικα καί ἄδικα μα-ζὺ, γελούτους τῆς στήλης τῶν ἐ-φημερίδων καί ἀπῶντων μέσα στήν κοινωνία ἕνα περλοῦν ἐ-ρωτισμῶν, Ζηλοτυρίας, πάθος, βίαια, ὁρμῆς ἀκαταλέκτας καί ἐ-νοχες, ἕνα πλῆθος ἀποσβού-ρα φορτισμῶν σὸ ἀνθρώπινον ζῶν, τὸ τυραννιστὸν καί τὸ βιά-ζον ἀπὸ τῇ λογικῇ του. Κι' ὅταν ὁ ἀντὶρας σκοτίζῃ τὸν ἀν-τιζήλτο του, ἔχει τουλάχιστον κάποιον ἑλαφροῦτικόν. Ἡ ὑπερ-σπίση ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν πα-τροπαράδοτῃ ἐπιεικεία τῶν ἐ-νόρων. Ἀλλὰ νά εἶναι ή γυναικίς ἀ-μωμή καί νά τὴν βαρύνῃ μόνον τὸ ἀνάστημα τῆς ὀμορφιάς τῆς, αὐτὸ μπαίνει στήν στήλη τῆς πα-θοκαλίας. Ἀλλὰ κι' ἂν δὲν εἶ-ναι ὀμορφῇ, καί ἂν εἶναι ὀπα-τικῇ καί καλῇ, ἂν ἐξήρησε-το τὸν τεμπέλη ἀντὶρα ὅλα τὰ γούστα, καί πάλι κάποια πεβ-ρά θά βρεθῇ, ποῦ θά τὴν κομίσῃ τῇ νύχτῃ τῆς, θά τὴν δάσῃ καί θά τὴν πετάσῃ σὸ πηγάδι. Κι' αὐτὸ λοιπὸν ὀπάρει, μετὰξὺ τῶν ἀνθρώπων ποῦ τὸς διαφευγέται, τὸς τοσαυτάκων τὰ μαυὰ καί τὸς ὀδηγῇ τέλας σὸ ἐγκλημα. Καί οἱ περισσό-τεροι ἐγκληματικοὶ οἱ αἰσθητοὶ ἐκ-παιδωντοὶ τὸ καλοκαίρι, ὅταν ή ζέση σκοτίζῇ τὸ μυαλὸ καί τὸ νευρικό σύστημα εἶναι σὲ ἐνστάση. Τὸ πρῶτον εἶναι σὲ ἐν-στάση τὸ μυαλὸν, διότι τὸ μυαλὸ μέσῃ σὸ λογικὸν περπατήμα του. Τότε ή ἀναλογίς τῶν ἐξέμεων πρᾶξεων νά εἶναι ὀλίγιαι: πρᾶ-ξαι.

Τώρα ὁμῶς πάει κι' αὐτῇ ή θεο-ρία, γιατί ή ἐγκληματολογικὴ στατιστικὴ παρουσιάζει ἐφέτος ρεκόρ. Τὴν ἀνοίξῃ, ὅταν ή φύση πε-τῇ καί τὸ τελευταῖον ἀποφῶν-τοῦ χιονοῦ καί τὰ κλαροῖ ὁ πνευμῶν τῶν ἀέων ἔργον τῆς ζωῆς καί ή μυαλῶδες βίοντιν τῆς πρᾶξεως λευκῆς πεταλού-τες τους γιὰ σήματα, τότε χα-λαρώνονται κάπως τὰ πάθη γιατί ἑυπνῶν ή νοσταλγία ή ἐ-ρωτικὴ ἑυπνῶν τὸ συναίσθημα μέσῃ συνηνοῆς, ποῦ ἐνώνει τὸν ἀντὶρα με τὴν γυναικί. Ὁ ὑπερ-ποχὸς ἐρωτικὸς ἐθουσιασμός εἶναι ὀνίης, ἔχει τρυφερότητα καί ὁ θηλοῖ τῆς ἀρσότητος ὁμῆς δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ κλουβί-του. Ἡ ἂν εἶναι βία, ἀντικῇ σὲν πραγματικῇ ἐβδία, ποῦ ή περιπέτεια τῶν ἀπῶντων σὲν τῆς πρᾶξεως λευκῆς πεταλού-τες τους γιὰ σήματα, τότε χα-λαρώνονται κάπως τὰ πάθη γιατί ἑυπνῶν ή νοσταλγία ή ἐ-ρωτικὴ ἑυπνῶν τὸ συναίσθημα μέσῃ συνηνοῆς, ποῦ ἐνώνει τὸν ἀντὶρα με τὴν γυναικί. Ὁ ὑπερ-ποχὸς ἐρωτικὸς ἐθουσιασμός εἶναι ὀνίης, ἔχει τρυφερότητα καί ὁ θηλοῖ τῆς ἀρσότητος ὁμῆς δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ κλουβί-του. Ἡ ἂν εἶναι βία, ἀντικῇ σὲν πραγματικῇ ἐβδία, ποῦ ή περιπέτεια τῶν ἀπῶν